

Тема політичної участі - це подвійно складна тема, оскільки насправді мова йде про дві речі. З одного боку, це забезпечення того, щоб на людей з інвалідністю було з політичного боку направлено більше уваги. Тож це те, що я щойно казав.

Відокремлення їхніх тем з цього нішевого існування та сприяти більшому розголосу та ще більше підкреслити соціальний характер цих тем. Наприклад, з питанням без бар'єрної доступності це вирішення питання виглядає зараз набагато краще, ніж було раніше, тому питання- без бар'єрної доступності зосереджено у центрі уваги, що ймовірно, пов'язано з тим, що суспільство в цілому старіє, тож стає більше людей, які очевидно, отримують вигоду від без бар'єрної доступності. Це також пов'язано з тим, що поступово стає зрозумілим, що багато людей отримують вигоду від без бар'єрної доступності, оскільки цей термін стає все більшим, слава Богу. Йдеться не лише про сходи та ліфти, та подібні речі, але це стосується потреб людей із порушеннями чутливості, тобто систем наведення для сліпих та людей із вадами зору, індукційних систем для людей із вадами слуху, та також такого поняття як спрощена мова. Спрощена мова - це сектор, де це можна дуже добре показати, де дуже без бар'єрна доступність зрештою слугує дуже великій кількості людей навіть кожному, хто будь-який складний юридичний текст намагався зрозуміти методом розподілення тексту на частини та спростування складних термінів та виділення різних деталей тексту, можна стверджувати, що спрощена мова допомагає навіть іноді всім нам. Другий аспект політичної участі, звичайно, полягає в тому, що якщо ми хочемо досягти того, щоб ці теми більше обговорювалися на політичному рівні та їм було надано більш центральне значення, тоді ми повинні мотивувати людей з обмеженими можливостями йти в політику, туди де політика ведеться до партій, до комітетів, до парламентів, тому що, якщо ми поглянемо туди, ми навряд чи знайдемо людей з обмеженими можливостями. Дуже рідко, та в незначній кількості там присутні в основному ті, які невидимі порушення/вади мають. Нажаль це не відповідає перетину/огляду нашого суспільства. У Баварії у нас близько 10% людей з важкими вадами/ важкими формами інвалідності, тому 10% мають сидіти у парламенті з важкими формами інвалідності. Тоді це, так би мовити, представляло б соціальну реальність.